

recenze **SpeedJumper**

3.8.2011

by Václav „**Skybee**“ Skyba

Je tomu již nějaká doba, co jsem se rozhoupal a objednal (v naší republice téměř mýtické) skákací boty značky **SpeedJumper Professional (SJ)** z Německa, které vyrábí Lothar Ehrhardt.

Hned v začátku musím říci, že mýtická je jak jejich cena 1299 euro (v přepočtu cca 30 000 Kč), tak i jejich četnost u nás v ČR (podle všeho jsem zřejmě jediný, kdo tyto boty v ČR vlastní). Recenze bude cílená pro pokročilejší skokany. Vzhledem k tomu, že tohoto Moby Dicka (všichni vědí, že existuje, ale téměř nikdo ho neviděl) si s největší pravděpodobností nebudou pořizovat začátečníci, pokud netrpí chorobným přebytkem peněz.

Zjistil jsem, že dostat se k jakýmkoli informacím o těchto botkách na internetu je značně problematické. Lotharovi stránky jsou v němčině (k mojí smůle) a jsou VELMI, ale VELMI neaktuální. Rozhodl jsem se, že boty objednám, dokud ještě platí akce „velikonoce“ (každý kdo objedná boty do velikonoce má velmi pěknou slevu 989 euro). Posléze jsem zjistil, že tato informace je stará více než rok ☺. Ale prý už se pracuje na nových stránkách, tak uvidíme.

Naštěstí Lothar anglicky umí a komunikace tudíž nebyla až takový problém. Kvůli nedostatku jiných zdrojů informací jsem se musel na vše vyptat Lothara osobně (na to asi chudák dlouho nezapomene, poněvadž jsem stvoření hravé a ZVÍDAVÉ, tak jsme si vyměnili přes 100 emailů, než jsem byl zcela spokojen se svojí informovaností).

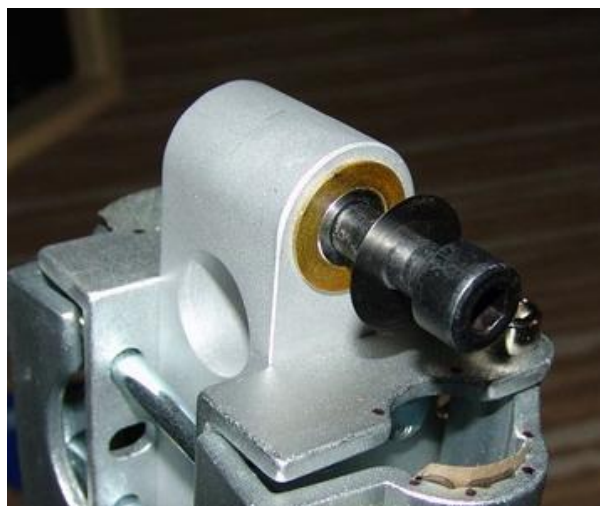
Objednávka proběhla podle mého přání. Nebyl problém ani pár individuálních (nestandardních) úprav, tak aby boty doopravdy vyhovovaly mým očekáváním. Dodací lhůta je normálně 8 týdnů. V mém případě se kvůli požadavkům na přesnou tuhost pružin 86kg (které nebyly na skladě) doba

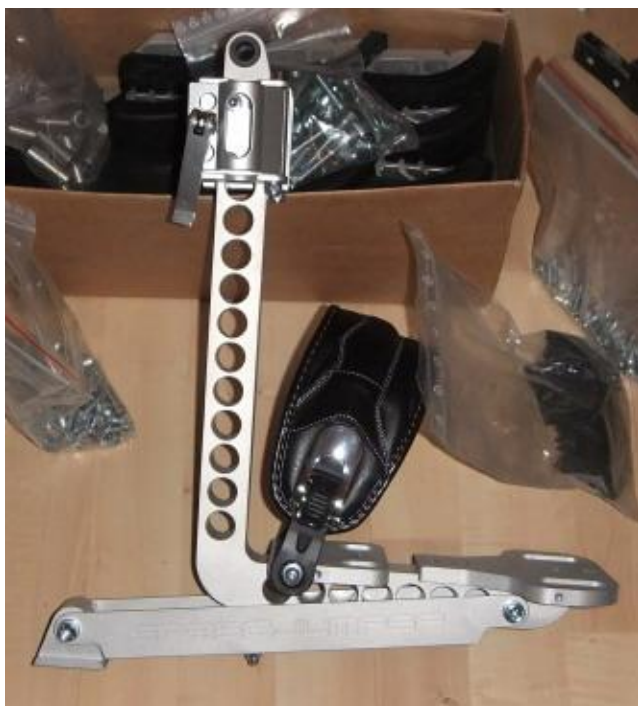
protáhla o další 3 týdny. Tuhost pružin objednáva s přesností na 10kg, čili dostanete 70tky ..80tky ..atd. Máte-li zájem o konkrétní přesnou tuhost pružin, musíte si požádat.

Po otevření balíku jsem uviděl na první pohled kus dobře odvedené práce. Konstrukce bot působí (a je) důvěryhodně masivně. A když říkám masivně, tak tím nemyslím, že jsou to nějaká halamácká bagančata, ale že jednotlivé díly jsou vysoustruženy z masivního duralu a ne z duralových trubek jako v případě PowerStriderů (PS) například. Toto přináší výhodu v odolnosti a životnosti, ale nevýhodu v hmotnosti. Ano, proti všem očekáváním (a skazkám od různých lidí) jsou SJ o něco těžší než PS a o něco lehčí než 7league boots (7LB). Základní myšlenka konstrukce je samozřejmě nejpodobnější v ČR známým PS. Proto budu SJ porovnávat převážně s PS a ne s (asi nejznámějšími) 7LB nebo Powerisery (PY). Způsob konstrukce je jednou z nejsilnějších stránek těchto bot. Jak už jsem řekl, je téměř totožná s konstrukcí PS a je tudíž velmi efektivní co se týče využití energie vložené do odrazu. Jednoduše řečeno lítáš jako superman ☺. Nejvíce tento efekt pocítí lidi, kteří přecházejí z bot konstrukčně řešených jako 7LB. Naopak lidé přecházející z PS budou mít ze začátku pocit, že boty skáčou méně. To odezní hned, jak si člověk zvykne na hmotnost, která je větší než u PS a hned jak si zvykne na malinko posunutě těžiště oproti PS s kolenními oblouky.

K pocitu mírné zatuhlosti botek při skoku může ze začátku též přispět velice zajímavý způsob navržení kluzných ložisek. Obzvláště u horního uchycení pružiny (viz. obr.) jsou ložiska navržena tak, že nemají VŮBEC žádnou vůli. Ba naopak jsou do vývrtu natlačena úplně na krev. Díky tomu, že jsou boty zbrusu nové, tak se při skákání nepohybují zcela volně. Není to nedokonalost při výrobě nýbrž záměr. Každý skokan ví, že po určité době skákání se pohyblivá uložení na všech botách vychodí. I samotný materiál těla botek se trochu roztáhne a boty se po čase začínají díky takto vzniklým vůlím viklat a při skákání rachtat a jinak lomozit. V případě SJ dojde ke stejnému efektu, tj. uvolnění těchto pohyblivých spojů, ale protože byly v základu hodně natěsno, tak vzniknou vůle jen minimální a dále pak nerachtají a neviklají se. Dalo by se to přirovnat k zajetí motoru nového auta. Odjedete pár kilometrů, vůle se správně vymezí a pak už všechno šlape jako hodinky. Ložiska jsou celkově druhá nejsilnější stránka těchto bot. Je to precizní „hodinářská“ práce ...fakt dobrý.

Jak bylo řečeno, samotné jádro (tělo) boty je vysoustruženo na CNCčku a jedná se o tvářený masivní hranol duralu s odlehčovacími otvory. Žádné šrouby na smontování dvou kusů jako v případě PS. Žádné táhla zajišťující tuhost konstrukce jako u 7LB. Prostě čistá, jednoduchá, účelná práce (asi též dost drahá). Nic se vám nemůže uvolnit, nic vám nemůže chrastit, nic se vám nemůže utrhnout. Jediné co to může, tak prasknout ..ale to bych se HODNĚ divil.

SJ se standardně dodávají s klasickým kolenním vázáním od PY (viz. obr.).

Bohužel upevnění tohoto vázání je klasický rychloupínák od PS, který je dělaný pro použití pevných kolenních oblouků, ale (pokud ho neupravíte) není schopen udržet tento typ „volného“ kolenního vázání. Například při pádu se vám vázání stoprocentně nějak pohne. Stejně tak i při nějakém extrémnějším hopsání. No a pořád to spravovat a seřizovat je docela opruz.

Naštěstí po předešlých zkušenostech s PS jsem toto předpokládal a nechal si rovnou od Lothara upínání upravit, vrazil jsem tam místo rychloupínáku dva pořádné šrouby a pro zvýšení tření ještě smirkový papír. Drží jako přibité. Zjistil jsem, že podobný problém mají i originální německé PowerSkipy. Je docela s podivem, že takové věhlasné výrobky (drahé jako ďas) nemají vychytané takové detaily.

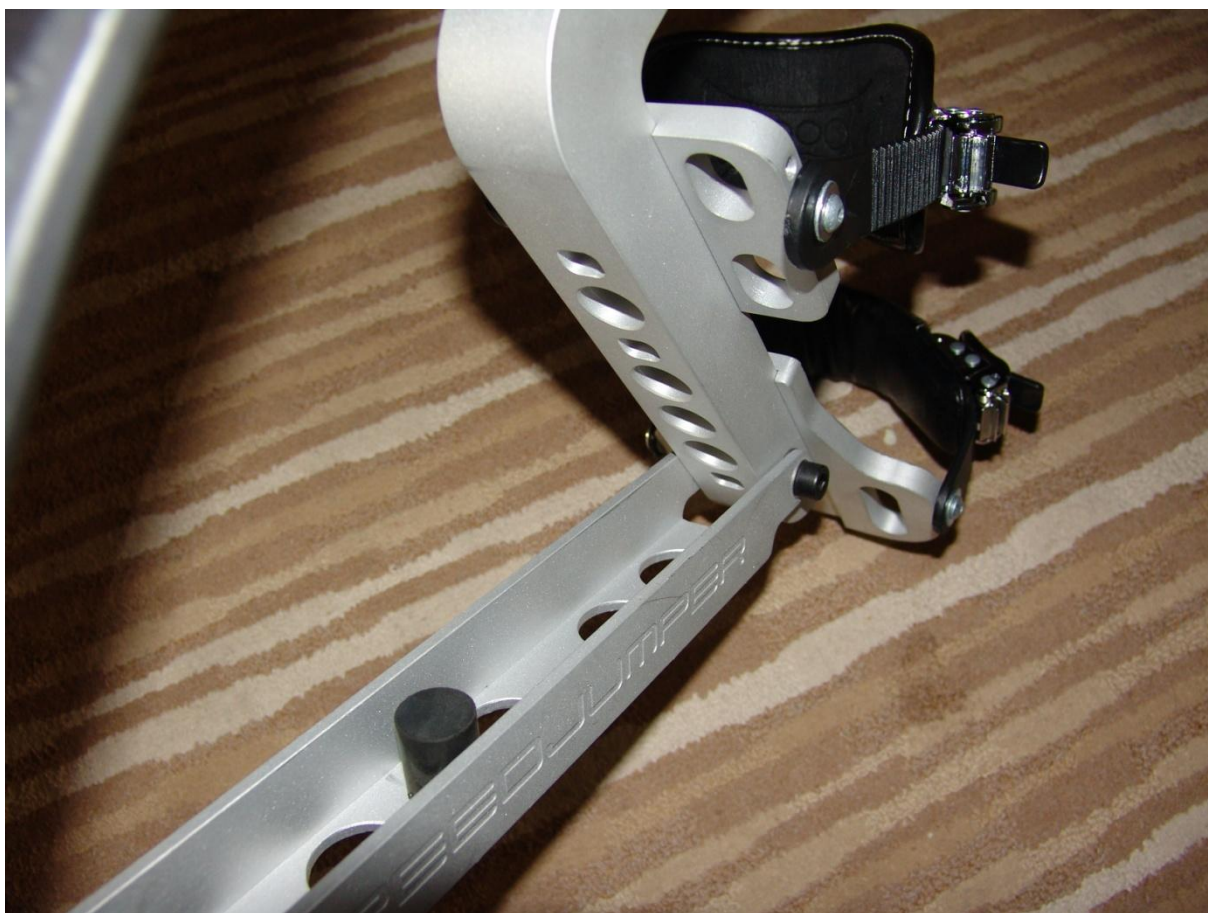
Dále jsou boty vybaveny chodidlovým vázáním podobným jako je Comfort & Action u 7LB. Je pohodlné a vypadá velmi dobře. Někdo kdo má atypicky tvarovanou nohu (nárt), tak dá možná přednost páskům na suchý zip Velcro od PY (taky mám na ně políčeno).

Další výhodou jsou masivní stupačky, které jsou přesně vysoustružené, aby dokonale sedly na konstrukci bot a nijak

se nekývou. Jsou tak akorát široké (na průměrnou nohu), takže noha se v nich neposunuje do strany jako v PS i když nemají vytvarovanou patu jako u 7LB. Poskytují tak vynikající stabilitu bez nutnosti nějakého vypodložení chodidla.

Majitelé PY mi dají jistě za pravdu, když řeknu, že ke kolennímu vázání není co dodat ...prostě paráda. Rychlé na zapínání, nastavitelné, pevně drží a zároveň je pohodlné a nikde netlačí ani nedře. Toto vázání je asi z daleka nejlepší jaké si můžete pořídit (na jakékoli botky). Tuhostí konstrukce vám samozřejmě nenahradí kolenní oblouky, ale všechny ostatní výhody stoprocentně převyšují tuto jedinou „nevýhodu“, kterou po čase (až si zvyknete) úplně přestanete vnímat.

Další zajímavé konstrukční řešení můžete vidět na „přeponě“ spojující stupačky s pružinou. Mně osobně se moc líbí, když se někdo dokáže zamyslet do detailu nad tím, jak vyždímat z konstrukce (čehokoli) maximum. Jde tu o to, že přepona je profil ve tvaru „U“ a přesně do ní z vrchu zapadá spodní část těla boty, na kterém jsou z vrchu namontovány stupačky (viz. obr.).

Tímto geniálně jednoduchým řešením dostaneme další 2cm zdvihu, větší stlačení pružiny a efektivnější využití její síly při odrazu než v případě jiných skákacích bot (ještě jsem to u žádných neviděl). Přitom to nestojí víc než „mít dobrý nápad“.

Nad čím jsem se docela podívoval, byla volba šroubů použitých na pohyblivé spoje. Jde o nerezové šrouby s hladkým dříkem a na konci závit. Bohužel hladká část dříku není dostatečně dlouhá na to, aby se celé ložisko odvalovalo po hladké části dříku (na obrázku vpravo) a část ložiska už byla na závitě. A to by podle mého skromného názoru vedlo k předčasnému

opotřebení ložiska. Možná se mýlím a možná to má svůj účel, ale spíše ne, protože když jsem Lothara na tuto skutečnost upozornil, tak se mi nedostalo žádného kloudného vysvětlení kromě: „there was no problem with this in the past“. Takže jsem pro jistotu tyto šrouby vyměnil za typ s dostatečně dlouhou hladkou částí dříku (na obrázku vlevo) a myslím, že tak to bude o dost jistější a profesionálnější řešení.

Tak ještě nám zbývá zmínit se o pružinách a gumových kopýtkách. Pružiny na SJ by měly být (podle Lotharových slov) od stejného výrobce (Čína) jako mají PS. Nicméně údajně se na trhu pohybují tři druhy jakosti těchto pružin (A, B a C) a na SJ jsou použity ty nejlepší. Na první pohled ale nepoznám vůbec nic. Vzhledově jsou totožné. Je pravda, že vlastnosti mají kapku jiné. Vypozorovali jsme, že německé pružinky jsou o něco měkčí než české cca o 2-3kg (Moje německé 86tky odpovídají zhruba 83-84kám českým a Lukášovy německé 84ky odpovídají zhruba českým 81čkám). Takže nějaký rozdíl tam zřejmě opravdu bude. Nicméně moje pružinky jsou skákány velmi extrémním způsobem 2-3x týdně pokaždé minimálně 2h. Už půl roku drží bez problémů. Co je možná škoda, že pružiny nemají tak dobrou ochranu jako 7LB. Dalo by se říci, že nemají téměř žádnou. Jsou sice zatavené do jakési 1mm silné bužírky, ale ta je tak chabá, že jako by tam ani nebyla. Po půl roce dopadla tak jak vidno na obrázku.

Na druhou stranu už se mi dvakrát podařilo dopadnout nešikovně patou na obrubník a na jeden velmi nepříjemný, ostrý mramorový výstupek (plnou vahou). Pokaždé jsem myslel, že s pružinou je ámen, ale světe div se ...jen povrchové škrábance. Ani náznak nějakého hlubšího poškození. Ale stejně si je něčím omotám.

Když volně přeložím slova Uweho Schweigera: „Hele z těch kopýtek bych měl strach ...asi budou pěkně na prd, protože je drží jenom čtyři malé šroubky“. Po zkušenostech s PS a SJ mi nezbývá než použít slova Lothara Ehrhadta: „there was no problem with this in the past“ ☺. Doopravdy jsem za rok a půl co skáču na těchto kopýtkách (ať už na PS nebo na SJ) nezaznamenal žádný problém s tímto uchycením kopýtek (ani nikdo koho znám).

Uchycení dobré. Kopýtka jako taková ...ŠMEJD. Guma, kterou jsem dostal v základu na své SJ byla na první pohled příliš měkká než aby mohla vydržet. Ale říkal jsem si: „třeba je to nějaká hyperkosmická hmota, která se jen nezdá, ale vydrží“ ..chachááá ☺. Dvakrát jsem na nich vyběhl a„pašly v pizdu“. O to více jsem ocenil a chrochtal jsem si blahem, že jsou kopyta uchycena „jen“ na čtyřech „malých“ šroubcích a nemusím kvůli výměně kopyt rozebírat celé boty jako v případě 7LB. Okamžitě jsem je vyměnil

za velmi kvalitní česká kopýtka LEVITAN.

Závěrem bych ještě rád zmínil, že SJ se vyrábějí ve třech provedeních. Provedení SJ Professional (1299euro), Provedení SJ Quantum (899euro) a SJ I&C (379euro), což jsou podle mě úplně obyčejné PowerStrider M115 (UpWing). Jaký je rozdíl mezi Professionály a Quantum mi Lothar sice vysvětloval, ale už si to přesně nepamatuju (možná bych to ještě v mailu někde dohledal – pro zájemce). Každopádně na SJ Quantum bylo použito více komponentů z obyčejných PS, kdežto na SJ Professional bylo téměř vše vyrobeno kvalitně a přesně na CNCčku. Další informace (ne)můžete najít na stránkách <http://speedjumper.webnode.com//> ...ale jak říkám, stránky jsou neaktuální ani obrázky konstrukce bot už neodpovídají.

Výhody:

- Tělo botek („Lko“) je v jenom kuse (bez šroubů a táhel)
- Stupačky jsou masiv (přesně vysoustružené) + přesně na šířku nohy
- Kvalitní ložiska (velmi precizní)
- Životnost pružiny
- Přesná výroba, minimální vůle, nechraští
- řešení přepony (větší zdvih pružiny)
- uchycení kopýtek
- Velmi efektivní konstrukce (jako u PS)
- Pohodlné, nastavitelné, pevné a bezpečné kolenní vázání

Nevýhody:

- upínání kolenního vázání
- (ne)kvalita základních gumových kopýtek
- chabá ochrana pružiny
- „nutná“ výměna šroubů v pohybl. spojích
- těžší než PS
- cena